

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ค่านิยมมีบทบาทต่อพฤติกรรมของบุคคล มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน หรืออีกนัยหนึ่งค่านิยม เป็นสิ่งที่ควบคุมพฤติกรรมด้วย¹ ตลอดชีวิตของคนเราจะพบกับสิ่งต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เราสนใจและไม่สนใจ ต้องการและไม่ต้องการอยู่เสมอ เมื่อใดเราต้องการจะทำสิ่งนั้น ไม่ต้องการทำสิ่งนี้ เราก็จะเลือกทำตามสิ่งที่เราชอบและนิยม² สิ่งที่เราชอบและสิ่งที่เรานิยม เหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามการเรียนรู้ เด็กวัยรุ่นจะเรียนรู้ค่านิยมจากบิดามารดา ครู ผู้ปกครองรุ่นพี่และสื่อมวลชน³ ในปัจจุบันมีสื่อมวลชนมากมายหลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือและหนังสือพิมพ์ ซึ่งให้ข่าวความเคลื่อนไหวของพฤติกรรมต่าง ๆ ในสังคม เสนอเรื่องราว เกี่ยวกับแนวโน้มทางวัฒนธรรมในสังคมอื่น ๆ อยู่เสมอ และเป็นประจำ⁴ ย่อมทำให้ประชาชน เกิดความนิยมเอียงและพากันประพฤติตามวัฒนธรรมในสังคมเหล่านั้น ฉะนั้นเมื่อพฤติกรรมของ บุคคลเปลี่ยนไป ค่านิยมจึงเปลี่ยนไปด้วย เพราะค่านิยมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมดังกล่าวมาแล้ว

¹George G. Thompson, Child Psychology : Growth Trends in Psychological Adjustment (2nd ed.; Boston : Houghton Mifflin Com. 1962), p. 525.

²ไพฑูริย์ เครือแก้ว, ลักษณะสังคมไทย (พระนคร : โรงพิมพ์เสียงเชียงใหม่เจริญ, 2513), หน้า 85.

³Ernest R. Hilgard, Introduction to Psychology (3rd.ed., New York & Burlingame : Harcourt, Brace and World, Inc.), p. 108.

⁴นพพร ปรีปุ่นะ, "การศึกษาความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยในพระนครต่อเรื่องราวต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน" (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509), หน้า 13, 93.

และในปัจจุบันนี้ผู้เล็งเห็นความสำคัญของค่านิยมกันมาก⁵ ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับค่านิยม

ความหมายของค่านิยม

มีผู้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของค่านิยมไว้ต่าง ๆ กัน ตามแนวการศึกษาของแต่ละคน แม้จะมีความแตกต่างกันแต่ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่าคำจำกัดความเหล่านี้มีส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนร่วมกันอยู่⁶ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

รัชท์⁷ (Ruch) กล่าวว่า ค่านิยมเป็นแรงจูงใจอันสำคัญที่มีต่อจุดมุ่งหมายในชีวิต จุดมุ่งหมายใดของชีวิตใดมาแล้วคุณค่า เราจะกล่าวว่าจุดมุ่งหมายนั้นมีค่านิยมสูง ถ้าจุดมุ่งหมายใดใดมาแล้วไม่คุ้มค่า จุดมุ่งหมายนั้นมีค่านิยมในระดับต่ำ สิ่งใดที่บุคคลพยายามหลีกเลี่ยง แสดงว่าบุคคลนั้นมีค่านิยมที่ไม่ดีหรือมีค่านิยมในทางลบต่อสิ่งนั้น ค่านิยมจึงมีบทบาทและอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล

ครัทซ์ฟิลด์⁸ (Crutchfield), ฮิลการ์ด⁹ (Hilgard) และวูดรuff¹⁰

⁵ทีสนา แชมมณี, "กระบวนการหาค่านิยมแท้," วารสารครุศาสตร์, ปีที่ 3 ฉบับที่ 5, 2516), หน้า 40.

⁶Warren D. Gribbons and Paul R. Johns, "Shift in Adolescents Vocational Values" The Personnel and Guidance Journal, 44 (1965), 248.

⁷Floyd Leon Ruch, Psychology and Life, (New York : Scott Foreman and Company, 1948), p. 149.

⁸Richard S. Crutchfield, David Kretch and Egerton L. Ballanchy, Individual in Society (Tokyo : Kongakusha Com. Ltd., 1966), p. 102.

⁹Ernest R. Hilgard, loc.cit.

¹⁰Asahil D. Woodruff, "The Role of Value in Human Behavior," Journal of Social Psychology, 36 : 97 (August, 1952).

(Woodruff) ได้ให้ความหมายของค่านิยมสอดคล้องกันว่า ค่านิยมคือสิ่งซึ่งบุคคลหรือสมาชิกในสังคมยึดถือและยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความสำคัญสำหรับตน และบุคคลจะยอมรับเอาเป็นเป้าหมาย มาตรฐานและอุดมคติในชีวิตของตน ค่านิยมยังสามารถเปลี่ยนจุดมุ่งหมายในชีวิตของบุคคลได้ควย เพราะค่านิยมคือความเชื่อถือเกี่ยวกับสิ่งที่ดีที่ชอบ สิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ชอบ

ฮาร์ดิง¹¹ (Harding), โรเกิช¹² (Rokeach) และวิลเลียม¹³ (William) มีความเห็นคล้ายกันว่าค่านิยมเป็นการจัดลำดับความชอบไม่ชอบ ความรู้สึกพอใจที่จะปฏิบัติตามซึ่งพัฒนาเป็นระบบมีระดับแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล และถือว่าความชอบในเรื่องใดคือความสนใจในเรื่องนั้นของบุคคล ค่านิยมจะแสดงออกโดยความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้น ค่านิยมจึงมีทั้งค่านิยมบวกและค่านิยมลบ ถ้าเป็นค่านิยมในค่านิยมบวกถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่ต้องการ ถ้าเป็นค่านิยมทางค่านิยมลบถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ต้องการ

มานน์¹⁴ (Mann) ให้ความเห็นแตกต่างออกไปว่าค่านิยมเกิดจากการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากการเลียนแบบ (Identification) ของเด็กที่มีต่อบิดามารดา และบุคคลสำคัญสำหรับเด็ก

✓¹¹ D.W. Harding, Social Psychology and Individual Values (New York : Hutchinson's University Library, 1953), p. 61.

✓¹² Milton Rokeach, "A Theory of Organization and Change within Value Attitude System," Journal of Social Issues, 24 (January, 1968), 13.

✓¹³ Robin Murphy William, American Society : A Sociological Interpretation (New York : Alfred A. Knopf, Inc., 1951), p. 321.

✓¹⁴ Lion Mann, Social Psychology, (New York : John Wiley and Sons Inc., 1966), p. 114.

ยาซุมามะ¹⁵ (Yasumasa) เชื่อว่าค่านิยมเป็นความเชื่อถืออย่างหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับภาษาและวัฒนธรรมของชุมชนที่เกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่าค้ำหรือเป็นที่พึงปรารถนา ซึ่งสามารถวัดได้โดยลำดับของการชอบมากกว่า (Preference) ในแต่ละเหตุการณ์ซึ่งคลัคคอกห์น และ สตรอดแบค (Kluckhohn and Strodtbeck) เรียกว่ากระบวนการประเมินค่า (The Evaluative Process)

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้น กล่าวได้ว่าค่านิยมคือสิ่งซึ่งบุคคล เชื่อว่าค้ำหรือไม่ค้ำ เป็นสิ่งกำหนดความปรารถนา การมองโลกของบุคคลและเป็นพื้นฐานของความคิดและพฤติกรรมของบุคคลในสังคม ค่านิยมเปลี่ยนแปลงได้และเป็นเป้าหมายในชีวิตของบุคคล ค่านิยมเกิดจากการเรียนรู้และสามารถวัดได้โดยกระบวนการประเมินค่า ค่านิยมของคนในสังคมมีระดับต่างกัน ดังนั้นค่านิยมจึงมีบทบาทต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอีกด้วย บุคคลจะมีค่านิยมทางบวกต่อสิ่งที่เขาเห็นว่าค้ำและพึงปรารถนา และจะมีค่านิยมทางลบต่อสิ่งที่ไม่ค้ำไม่พึงปรารถนา

ต่อมา ฟินิกซ์¹⁶ (Phinix) ได้อธิบายถึงค่านิยมเกี่ยวกับความชอบและความสามารถในการแยกความชอบในสิ่งหนึ่งออกจากสิ่งอื่น ๆ การแสดงออกของค่านิยมที่เห็นได้ชัดคือความสนใจและความปรารถนาของบุคคล เพราะฉะนั้นเราจะวัดค่านิยมของบุคคลได้จากความสนใจและความปรารถนาของบุคคลนั้น ฟินิกซ์แบ่งค่านิยมออก 6 ชนิดคือ

1. ค่านิยมทางวัตถุ (Material Value) คือค่านิยมที่เกี่ยวกับวัตถุปัจจัยสี่ของมนุษย์ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค
2. ค่านิยมทางสังคม (Social Value) คือค่านิยมที่มีส่วนช่วยให้บุคคลในสังคมเกิดความรักและมีความสัมพันธ์กัน
3. ค่านิยมทางความจริง (Truth Value) คือค่านิยมทางความจริงซึ่ง

¹⁵ Yasumasa Tanaka, "Values in the Subjective Culture : A Social Psychological Review," Journal of Cross - Cultural Psychology, "Report Form," 2 (1) (March 1972), 57 - 9.

¹⁶ Phillip H. Phinix, Philosophy of Education (New York : Henry Holt and Company, 1958), p. 549.

สำคัญยิ่งสำหรับผู้ต้องการความรู้ นักปราชญ์และนักวิทยาศาสตร์

4. ค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Value) ได้แก่ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ เป็นต้น

5. ค่านิยมทางสุนทรียภาพ (Esthetic Value) คือความซาบซึ้งในความดีงามของสิ่งต่าง ๆ

6. ค่านิยมทางศาสนา (Religious Value) คือค่านิยมเกี่ยวกับความปรารถนา ความสมบูรณ์ของชีวิต ความรักและการบูชาในศาสนา

ในทำนองเดียวกัน สปรังเกอร์¹⁷ (Spranger) ชาวเยอรมัน แบ่งชนิดของค่านิยมไว้ 6 ชนิด คือ

1. ค่านิยมทางวิชาการ (Theoretical Value) ค่านิยมประเภทนี้เป็นแรงจูงใจให้บุคคลศึกษาหาความรู้

2. ค่านิยมทางเศรษฐกิจ (Economic Value) คือค่านิยมที่จะกระตุ้นบุคคลให้ไปสู่ความมั่งคั่ง

3. ค่านิยมทางสุนทรียภาพ (Esthetic Value) ช่วยให้บุคคลมีความพึงพอใจในประสบการณ์อันเกิดจากประสาทสัมผัสต่าง ๆ

4. ค่านิยมทางการปกครอง (Political Value) ซึ่งช่วยผลักดันให้บุคคลแสวงหาอำนาจ

5. ค่านิยมทางศาสนา (Religious Value) จะช่วยให้บุคคลปรารถนาจะมีชีวิตศาสนา ยึดถือคำสั่งสอนของศาสนาอย่างเคร่งครัด

6. ค่านิยมทางสังคม (Social Value) เป็นแรงจูงใจให้บุคคลสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเข้าร่วมในสังคม

¹⁷ W.G. Allport, E.P. Vernon and G. Lindzey, Study of Value (3rd ed.; Boston : Houghton Mifflin, 1951).

สำหรับประเทศไทย ไพฑูรย์ เครือแก้ว¹⁸ ได้ทำการศึกษาคำนิยมในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทมีค่านิยมหรือยกย่องสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. ระบบเจ้าขุนมูลนาย
2. การเชื่อเพื่อเชื่อแผ่ มีจิตใจกว้างขวาง
3. ใจบุญ เมตตาการุณา นับถือพระ
4. นับถือผู้ใหญ่
5. รู้จักบุญคุณ
6. การไม่ทำผิดศีลธรรมทางเพศ
7. การไม่ทำให้บวรพุทธศาสนาเสื่อมเสียโดยกระทำชู้กับพระหรือชี
8. การไต่บวชเรียนหรือเรียนรูพุทธศาสนา
9. ผู้มีวิชาความรู้กานต่าง ๆ
10. ความขยันหมั่นเพียร ประกอบอาชีพสุจริต
11. การไม่เล่นการพนัน
12. การมีร่างกายแข็งแรง ออกทน ทำงานหนักได้
13. การไม่ทำนอกรวีคนออกรอย
14. ความซื่อสัตย์และจริงใจ
15. การไม่เอาเปรียบและเบียดเบียนเพื่อนบ้าน
16. การไม่ลืมหืมตา ลืมกำพืด
17. ความรัก เอาใจใส่ญาติพี่น้องและท้องถิ่น

จากการศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะค่านิยมโดย ฟินิกซ์¹⁹ (Phinix) และสแปรงเกอร์²⁰

¹⁸ไพฑูรย์ เครือแก้ว, "ลักษณะสังคมไทยและหลักพัฒนาชุมชน," (พระนคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์เกษมกุล, 2506), หน้า 2/9-27, 4/13-14.

¹⁹Phinix, loc.cit.

²⁰Allport, loc.cit.

(Spranger) เราจะเห็นได้ว่าค่านิยมทางสังคมเป็นค่านิยมที่ช่วยให้บุคคลเกิดความรักและความสัมพันธ์ในสังคม และเข้าร่วมในสังคม ฉะนั้นค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงจึงจัดเข้าเป็นค่านิยมทางสังคมส่วนหนึ่งด้วย โดยเฉพาะในสังคมไทยยึดถือค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งสำคัญ²¹

ในเรื่องค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างเพศนั้น ได้มีผู้ค้นคว้าวิจัยไว้ดังต่อไปนี้คือ ออฟเฟอร์²² (Offer) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศในหมู่เด็กวัยรุ่นนปกติโดยใช้วิธีการศึกษาระยะยาวจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในระดับไฮสกูล ชาย 73 คน หญิง 10 คน เริ่มค้นพบการศึกษาตั้งแต่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จนกระทั่งจบไฮสกูล และเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ในเรื่องของการนัดพบ (Dating) พบว่า 45 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่เคยมีการนัดพบเลยจนกระทั่งจบชั้นปีที่ 1 และการนัดพบจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นๆ เป็น 77 % เมื่อกลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และ 23 % ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่เคยมีการนัดพบเลยก็ไม่รู้สึกว่าการไม่มีนัดเป็นสิ่งผิดปกติ ส่วนในเรื่องของการรวมประเวณีก่อนการแต่งงานนั้น 80 % ของกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสามารถจะทำได้แต่ควรจะเป็นภายหลังจากจบไฮสกูลแล้ว เพราะเกรงว่าจะมีการตั้งครรภ์ซึ่งเป็นอุปสรรคในการศึกษา แต่ไม่ใช่เพราะเห็นว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดหรือไม่คือ 10 % ของกลุ่มตัวอย่างได้เคยรวมประเวณีแล้วเมื่อกำลังศึกษาอยู่ในปลายปีที่ 3 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็น 30 % เมื่อเข้าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 1 และเพิ่มเป็น 50 % เมื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นปีที่ 3

ต่อมาในปี 1972 ฮอปกินส์, เซลนิก และ คานต์เนอร์²³ (Hopkins, Zelnik

²¹ไพฑูริย์ เกรือแก้ว, เรื่องเดิม.

²²Daniel Offer, "Sexual Behavior of a Groups of Normal Adolescents," Medical Aspects of Human Sexuality, September 1971, pp.40-43.

²³John Hopkins, Melvin Zelnik and John Kantner, "Sex and the Teenager," Time (August 21, 1972), pp. 34 - 39.

and Kantner) ได้ทำการศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์กับเด็กวัยรุ่น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ ออฟเฟอร์ คือ 46 % ของนิสิตหญิงจำนวน 4611 คน ได้รวมประเวณีครั้งแรกเมื่ออายุ 20 ปี และ 19.8 % ของนิสิตหญิง 1000 คน ตั้งครรภ์โดยมิได้แต่งงาน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ตัวอย่างสตรีอเมริกันผิวขาวจำนวน 3132 คน พบว่า 11 % ของกลุ่มตัวอย่างรวมประเวณีครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี และอีก 40 % เมื่ออายุ 20 ปี

โกลด์เซน²⁴ (Goldsen) แห่งมหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ ได้ทำการวิจัยค่านิยมระหว่างเพศของนิสิตมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตทั้งชายและหญิงให้ความสำคัญของการเลือกคูครองโดยเริ่มจากการนัดพบกับเพื่อนต่างเพศเพื่อจะได้มีโอกาสรู้จักกันที่ตนจะเลือกเป็นคูครองได้ทีขึ้น และยึดถือว่าความรักเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกคูครอง

ในประเทศไทย สายหยุด กัลยาศิริ²⁵ ได้ศึกษากันคว่ำทัศนคติและความสนใจเกี่ยวกับการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ และการแต่งงาน เมื่อปี พ.ศ. 2505 ผลของการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ โกลด์เซน²⁶ (Goldsen) คือนักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเพื่อจะได้มีโอกาสรู้จักกันได้ทีขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาหญิงเห็นว่าควรมีนัดกับคนที่คาดว่าจะแต่งงานด้วย ส่วนนักศึกษาชายมีความเห็นว่าควรมีนัดให้มากที่สุด และชอบที่จะออกไปคุยกันสองต่อสอง แทนที่จะขออนุญาตผูกครองเสียก่อน ส่วนสถานที่นัดพบที่เหมาะสมที่สุดคือที่บ้าน ในเรื่องของการแต่งงานนั้นนักศึกษาต้องการเลือกคูครองด้วยตนเอง แต่บิคาบการทอเห็นด้วยเป็นสำคัญ ในเรื่องของการคบครวสามมีที่หน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัวและทอซอด้คัยทอภรรยาและบุตร ส่วนภรรยาทอมีความรับฝิคชอบทอความทอซอซอชของคณนในครอบครัว และเป็นเพื่อนของสามมีเมื่อมีเรื่องทอซอชรอน

²⁴Rose K. Goldsen, What College Students Think (New Jersey : Nostrand Company Inc., 1960), p. 240.

²⁵สายหยุด กัลยาศิริ, "ทัศนคติและความสนใจเกี่ยวกับการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศและการแต่งงาน" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2505).

²⁶Rose K. Goldsen, loc.cit.

ในปี ค.ศ. 1968 กัญญา แสงสุชาติ²⁷ ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางสังคมระหว่างผู้ใหญ่และหนุ่มสาวในระดับการศึกษาสูงเกี่ยวกับครอบครัวและการสมรส ในค่านิยม 97 ประเภท คือ ความรัก การพบปะสมาคม การปฏิบัติของหนุ่มสาว การเลือกคู่ครอง การหมั้น การแต่งงาน การครองเรือน การมีบุตรและการอบรมเลี้ยงดู ผลการวิจัยสนับสนุนการวิจัยของ สายหยุด กัลยาศิริ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการพบปะสมาคมและการมีคู่ครอง กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มผู้ใหญ่และกลุ่มหนุ่มสาวมีความเห็นพ้องตรงกันว่า การพบปะสมาคมระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกคู่ และมีความปรารถนาจะเลือกคู่ครองด้วยตนเอง ผู้ชายมีความปรารถนาที่จะมีคู่ครองมากกว่า 1 คน แต่ไม่ปรารถนาที่จะให้ผู้หญิงมีคู่ครองมากกว่า 1 คน ในเรื่องของการที่ชายหญิงจะไปไหนมาไหนด้วยกันสองต่อสอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาค่ำคืน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ในกรณีของคู่รักกันจับมือถือแขนกับเป็นสิ่งที่ยังกระทำได้ แต่ไม่ควรกอดจูบกัน ในเรื่องของการแต่งงานและการมีบุตรชาย ผู้หญิงมีความรังเกียจผู้ชายที่มีบุตรชายอย่างรุนแรง แต่ผู้ชายไม่มีแนวโน้มที่จะรังเกียจในเรื่องนี้

จากการค้นคว้าวิจัยดังกล่าวก่อให้เกิดความสนใจที่จะทำการวิจัยค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัย เพราะนิสิตมหาวิทยาลัยจัดอยู่ในระยะวัยรุ่นตอนปลาย และเริ่มให้ความสนใจในเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อนทางเพศมากขึ้น และมีความเป็นอิสระมากขึ้น²⁸ และนิสิตมหาวิทยาลัยยังให้ความสนใจในวัฒนธรรม

²⁷ Kanya Sangsuchatti, "The Values with Respect to Marriage and Family of Educated Older Generation and Younger Generation Individuals, A Comparative Study," Unpublished Master's Thesis, Chulalongkorn University, 1968.

²⁸ Elizabeth B. Hurlock, Developmental Psychology (3rd ed., McGraw-Hill Book Company Inc., 1968), pp. 356, 359.

ต่างประเทศสูงถึง 72.72 %²⁹ ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุให้นิสิตมีค่านิยมไม่เป็นที่นิยมตามวัฒนธรรมไทยได้มากยิ่งขึ้น และมีผู้ให้ความสนใจศึกษาค่านิยมของนิสิตนักศึกษาด้วยกันมาก ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

กัสกิน³⁰ (Guskin) ชาวอเมริกันได้วิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตนักศึกษาไทย โดยในกลุ่มตัวอย่างนิสิตชาย 1324 คน หญิง 1554 คน พบว่าคนหนุ่มสาวควรเลือกคูครองด้วยตนเองโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ปกครองซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กัญญา แสงสุชาติ³¹ แต่ในเรื่องของการไปไหนมาไหนด้วยกันของชายหนุ่ม หญิงสาวนั้น นิสิตชายเห็นว่าควรจะไปกันตามลำพังสองต่อสอง แต่นิสิตหญิงมีความเห็นว่าควรมีคนอื่นไปด้วย หรือไปด้วยกันเป็นกลุ่ม เกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็เรก ศรีสุข³² ซึ่งค้นคว้าเรื่องทัศนคติการรับรู้ (Perception) ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง เกี่ยวกับมิตรภาพความรักและการสมรส ก็เสนอผลในทำนองเดียวกันคือ นิสิตต้องการเลือกคูครองด้วยตนเองโดยได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองและยึดเอาความรักเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกคูครอง

จากการศึกษาวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับค่านิยมความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงนั้น เห็นได้ว่าชายและหญิงมีค่านิยมนี้แตกต่างกัน ดังเช่น

²⁹ นพพร ปริปุณณะ, เรื่องเดียวกัน.

³⁰ Alan E. Guskin, Changing Values of Thai College Students, Faculty of Education Chulalongkorn University Bangkok, Thailand, 1964, pp. 27, 47.

³¹ กัญญา แสงสุชาติ, เรื่องเดียวกัน.

³² Dirake Srisukho, "The Perception of the Relationship between Boys and Girls among University Students," Unpublished Master's Thesis, Chulalongkorn University, 1957.

วัลลภ พุ่มพวง³³ ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของคนไทยเกี่ยวกับความเป็นพลเมือง
 คี พบว่า ชายและหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องของประเพณีที่ระบับความมีนัยสำคัญ
 .01 คือ หญิงมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติและเห็นความสำคัญของประเพณีมากกว่าชาย และคนไทย
 มีแนวโน้มยังมีค่านิยมในวัฒนธรรมไทยอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของสายหยุด กัลยาศิริ³⁴
 ที่พบว่ามาตรฐานความประพฤติของนิสิตนักศึกษาชายแตกต่างจากนิสิตนักศึกษาหญิง ทั้งนี้เพราะ
 ประเพณีและวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งบังคับไว้ และนิสิตนักศึกษาหญิงยังมีค่านิยมในประเพณีมากกว่า
 นิสิตนักศึกษาชาย นอกจากนี้ โกลด์เซน³⁵ (Goldsen) ได้ศึกษาวิจัยพบว่าชายและหญิง
 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องการแต่งงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอายุที่เหมาะสม
 ในการแต่งงาน.

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชาย
 และหญิง
2. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง
 ชายและหญิงของนิสิต 3 กลุ่ม คือ
  1. นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยน้อยกว่า 1 ปี
  2. นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยระหว่าง 1 - 2 ปี

³³วัลลภ พุ่มพวง, "ความคิดเห็นของคนไทยเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองคี" (วิทยาสาน
 นิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 174-175.

³⁴สายหยุด กัลยาศิริ, เรื่องเก็บ, หน้า 35 - 38, 40.

³⁵Rose K. Goldsen, op.cit., p.240.

3. นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่า 2 ปี
3. เพื่อศึกษาคำนิยามทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงของนิสิตชายและนิสิตหญิง

สมมติฐานในการวิจัย

1. คำนิยามของนิสิตมหาวิทยาลัยทั้ง 3 กลุ่ม คือ นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยน้อยกว่า 1 ปี นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยระหว่าง 1 - 2 ปี และนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่า 2 ปี มีคำนิยามทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงแตกต่างกัน
2. คำนิยามทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงของนิสิตชายและนิสิตหญิงแตกต่างกัน
3. นิสิตมหาวิทยาลัยมีคำนิยามทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงต่อบุคคลสมมติชายและหญิงแตกต่างกัน

คำจำกัดความ

คำนิยาม คือ ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งใดเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา หรือสิ่งที่ดี คำนิยามเป็นสิ่งที่กำหนดความปรารถนาและการมองโลกของบุคคล เป็นพื้นฐานของความถึกและพฤติกรรมของบุคคล

ความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง คือ การประพฤติปฏิบัติต่อกันของชายและหญิง ทั้งในฐานะเพื่อน คนรัก และคู่สมรส

นิสิตชาย คือ ผู้ที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นเพศชาย

นิสิตหญิง คือ ผู้ที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เป็นเพศหญิง

คำนิยามทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงคือและเป็นไปตามวัฒนธรรมไทย คือ คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามคำนิยามทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง โกล่เคียงกับคะแนนเต็มคือ 266 คะแนน

ค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงไม่ดี และไม่เป็นที่นิยมชมชอบในวัฒนธรรมไทย
คือคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชาย
และหญิงน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม คือ 133 คะแนน

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชายและหญิงตามลักษณะวัฒนธรรมไทย คือ ผู้หญิงจะต้อง
รักนวลสงวนตัว การนัดพบติดต่อกับเพื่อนต่างเพศจะกระทำได้ใน
โอกาสวันพิธีทางศาสนา หรือวันนักขัตฤกษ์ หรือเมื่อมีบิดามารดา
ผู้ปกครองรวมอยู่ด้วยเท่านั้น บิดามารดา ผู้ปกครองเป็นผู้เลือก
คู่ครองให้ และต้องซื่อสัตย์ต่อกัน ไม่นิยมการหย่าร้างอย่างยิ่ง
หญิงสาวจะทำอะไรตามใจชอบไม่ได้ ไม่นิยมการเที่ยวนอกบ้าน ซึ่ง
ตรงข้ามกับผู้ชายซึ่งถือว่าเป็นเรื่องเสียหายถ้าจะมีนักกัมกับเพื่อน
ต่างเพศ ไม่ซื่อสัตย์ต่อกันหรือเที่ยวเตร่นอกบ้าน ส่วนในเรื่อง
คู่ครอง บิดามารดาควรเป็นผู้เลือกให้ และไม่นิยมการหย่าร้าง

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบค่านิยมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงของนิสิตมหาวิทยาลัย
2. ช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของคนในสังคมได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงซึ่งมักจะเป็นข้อขัดแย้งกันเสมอระหว่างคนต่างทศวรรษ
3. เป็นแนวทางในการอบรมนิสิตให้สอดคล้องกับค่านิยมที่ยึดถืออยู่
4. จะเป็นประโยชน์ในด้านการแนะแนว เพราะจะช่วยให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น
5. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับตัวเข้าหากัน และสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันของบุคคลในสังคม

